

Na osnovu člana 177 Zakona o osiguranju ("Službeni list RCG", br. 78/06 i 19/07) a u vezi sa članom 8 Zakona o obaveznom osiguranju u saobraćaju ("Službeni list RCG", br. 46/07), na predlog Nacionalnog Biroa osiguravača Crne Gore, Savjet Agencije za nadzor osiguranja, na XXVIII sjednici održanoj 27.05.2009 godine, utvrdio je

Pravilnik o jedinstvenim kriterijumima za utvrđivanje naknade nematerijalne i nekih vidova materijalne štete

Pravilnik je objavljen u "Službenom listu CG", br. 35/2009 od 3.6.2009. godine.

Član 1

Ovim pravilnikom uređuju se jedinstveni kriterijumi za utvrđivanje naknade za nematerijalnu i neke vidove materijalne štete.

Ovi kriterijumi primjenjuju se pri rješavanju zahtjeva za naknadu štete nastale u saobraćajnoj nezgodi na teritoriji Crne Gore.

Kriterijumi treba da omoguće da se, na što jednostavniji i jednak način, utvrđuje visina naknade za slučajeve koji su isti po posljedicama i strukturi.

Član 2

Osnov za traženje novčane naknade za nematerijalnu i za neke vidove materijalne štete može biti postojanje povrede tjelesnog integriteta lica, izražene u kontuzijama i nagnječenju nekog dijela tijela, oštećenju ili gubitku pojedinih dijelova tijela, trajnom narušenju zdravlja ili smrti lica.

Iznosi naknada šteta, po svakom od osnova za naknadu, mogu biti odmjereni samo do visine iznosa utvrđenih po kriterijumima iz ovog pravilnika.

Ukupan iznos naknade po jednom štetnom događaju ne može biti veći od limita sume osiguranja propisane Zakonom o obaveznom osiguranju u saobraćaju (u daljem tekstu: Zakon), bez obzira da li se radi o jednom ili više zahtjeva.

Ukoliko ukupan iznos naknada (ukupno pokriće) po svim zahtjevima prelazi sumu osiguranja određenu Zakonom, sve naknade se srazmjerno umanjuju, zavisno od odnosa ukupnih naknada i sume osiguranja po štetnom događaju.

I NEMATERIJALNE ŠTETE

Vidovi nematerijalne štete

Član 3

Vidovi nematerijalne štete za koju povrijeđeni, odnosno oštećeni, može tražiti naknadu od prouzrokovača te štete, shodno čl. 207 i 208 Zakona o obligacionim odnosima ("Službeni list CG" br. 47/08, u daljem tekstu: ZOO) su:

- fizički bolovi zbog zadobijenih tjelesnih povreda;
- pretrpljeni strah doživljen u momentu nastupanja saobraćajne nezgode, odnosno od mogućih posljedica zadobijenih povreda;
- duševni bolovi zbog umanjenja opšte životne aktivnosti;
- duševni bolovi zbog narušavanja spoljašnjeg izgleda - naruženosti povrijeđenog;
- duševni bolovi zbog naročito teškog invaliditeta bliske osobe (bračni drug, roditelji, djeca) i
- duševni bolovi zbog smrti bliskog lica (djeca, roditelji i bračni drug, braća i sestre ako su u vrijeme nastupanja nezgode živjeli u trajnijoj zajednici života).

Član 4

Određivanje novčane naknade za vidove nematerijalne štete iz čl. 3 ovog pravilnika treba da omogući povrijeđenom, odnosno oštećenom, da pribavi za sebe izvjesno zadovoljenje, kako bi u svoj svakodnevni život unio elemente prijatnosti i radosti, kao protivtežu pretrpljenom fizičkom i duševnom bolu.

Pri određivanju novčane naknade za vidove nematerijalne štete treba imati u vidu prirodu štete koju povrijeđeni, odnosno oštećeni, trpi, kao i cilj koji se naknadom želi postići, kako se istom ne bi pogodovalo težnjama, koje sa njenom prirodom i društvenom svrhom nijesu spojive.

Dodijeljena naknada treba da bude adekvatna šteti koju je povrijeđeni odnosno oštećeni, pretrpio, koju trpi i koju će trpjeti ubuduće, usljed povrede ili gubitka nekog od njegovih nematerijalnih dobara.

Visina novčane naknade treba da se odredi tako da povrijeđenom, odnosno oštećenom obezbijedi zadovoljenje kojim će biti u stanju da kompenzira nematerijalno dobro kojeg je lišen.

Prilikom određivanja visine naknade oštećenima, ukupan iznos naknade ne može preći limit, odnosno sumu osiguranja utvrđenu odgovarajućim odredbama Zakona, zavisno od toga kojom je vrstom vozila pričinjena šteta, i da li se radi o povredama lica ili o oštećenju stvari.

Naknada za fizičke bolove

Član 5

Fizički bolovi koji se javljaju usljed zadobijenih tjelesnih povreda izražavaju se u vidu subjektivnog osjećaja koji doživljava i podnosi zdravo i svjesno lice kada su mu nanešene tjelesne povrede.

Fizički bolovi određuju se kao bolovi jakog, srednjeg ili lakšeg intenziteta.

Na osnovu objektivne ocjene jačine i vremena trajanja fizičkih bolova, koju daje ljekar-cenzor društva za osiguranje, po pravilima struke i stečenoj praksi, određuje se naknada na sljedeći način:

1) za fizičke bolove jakog intenziteta, nastale usljed zadobijenih povreda, koje su kod povrijeđenog ostavile trajne posljedice, izražene u umanjenju opšte životne aktivnosti, odnosno trajnog gubitka opšte radne sposobnosti:

- ako je kod povrijeđenog utvrđeno umanjenje opšte životne aktivnosti u procentu do 30% ili bez umanjenja - 50 EUR po danu,

- ako je kod povrijeđenog utvrđeno umanjenje opšte životne aktivnosti u procentu od 30-50% - 60 EUR po danu,

- ako je kod povrijeđenog utvrđeno umanjenje opšte životne aktivnosti u procentu iznad 50% - 70 EUR po danu,

2) za fizičke bolove srednjeg intenziteta, nastale zbog zadobijenih tjelesnih povreda, kada je vrijeme liječenja duže trajalo, bez obzira da li su kod povrijeđenog ostale trajne posljedice:

- u visini od 40 EUR po danu, ako je kod povrijeđenog utvrđeno umanjenje opšte životne aktivnosti iznad 50%,

- u visini od 35 EUR po danu, ako je kod povrijeđenog utvrđeno umanjenje opšte životne aktivnosti u procentu od 30-50%,

- u visini od 30 EUR po danu ako je kod povrijeđenog utvrđeno umanjenje opšte radne sposobnosti u procentu do 30 % ili bez umanjenja.

3) za fizičke bolove lakšeg intenziteta zbog zadobijenih tjelesnih povreda, koje su kod povrijeđenog ostavile trajne posljedice izražene u umanjenju opšte životne aktivnosti utvrđenog po kriterijumima za određivanje procenta trajnog gubitka opšte radne sposobnosti iz stava 1 tačka pod 1) ovog člana, ili bez njih, za koje se naknada odmjerava:

- u visini od 25 EUR po danu, ako je kod povrijeđenog utvrđeno umanjenje opšte životne aktivnosti u procentu od preko 50%,

- u visini od 20 EUR po danu, ako je kod povrijeđenog utvrđeno umanjenje opšte životne aktivnosti u procentu od 30-50%,

- u visini od 15 EUR po danu, ako je kod povrijeđenog utvrđeno umanjenje opšte životne aktivnosti do 30%, ili bez umanjenja.

Ukupna naknada po osnovu svih fizičkih bolova ne može se odrediti u iznosu većem od 8300 EUR.

Naknada za pretrpljeni strah

Član 6

Naknada za posljedice koje strah izaziva kod povrijeđenog određuje se u zavisnosti od intenziteta i vremena trajanja straha.

Primarni strah je osjećaj koji neko lice doživljava, odnosno trpi u toku nastupanja saobraćajne nezgode i u momentu povrijeđivanja, i nakon nezgode, po pretrpljenom povrijeđivanju, a u vezi sa ishodom liječenja i mogućim posljedicama

Sekundarni strah je osjećaj koji je bio intenzivan, ali sa kratkim vremenom trajanja, koji nije kod lica koje ga je doživljavalo, odnosno trpjelo, za duži period izazvao poremećaj psihičke ravnoteže, niti je to lice pretrpjelo tjelesne povrede.

Sekundarni strah ne može biti osnov za naknadu štete po odredbama ovog pravilnika.

Jačinu i vrijeme trajanja straha određuje ljekar - cenzor društva za osiguranje na osnovu vjerodostojne medicinske dokumentacije o liječenju povrijeđenog.

Naknada za pretrpljeni strah odmjerava se zavisno od njegovog intenziteta i vremena trajanja, na sljedeći način:

1) za doživljeni primarni strah jakog intenziteta, praćen zadobijanjem tjelesnih povreda:

- ako je kod povrijeđenog utvrđeno umanjeno opšte životne aktivnosti u procentu od preko 50%, u skladu sa odredbama ovog pravilnika - 45 EUR po danu trajanja straha;

- ako je kod povrijeđenog utvrđeno umanjeno opšte životne aktivnosti u procentu od 30-50% - 40 EUR po danu trajanja straha;

- ako je kod povrijeđenog utvrđeno umanjeno opšte životne aktivnosti do 30% - 35 EUR po danu trajanja straha;

2) za doživljeni primarni strah srednjeg intenziteta, praćen zadobijanjem tjelesnih povreda:

- ako je kod povrijeđenog utvrđeno umanjeno opšte životne aktivnosti preko 50% - 30 EUR po danu trajanja straha;

- ako je kod povrijeđenog utvrđeno umanjeno opšte životne aktivnosti u procentu od 30-50% - 25 EUR po danu trajanja straha;

- ako je kod povrijeđenog utvrđeno umanjeno opšte životne aktivnosti do 30% - 20 EUR po danu trajanja straha.

3) za doživljeni primarni strah slabog intenziteta, praćen zadobijanjem tjelesnih povreda, bez utvrđenog umanjeno opšte životne aktivnosti, određuje se naknada u visini od 15 EUR po danu trajanja straha.

4) za doživljeni sekundarni strah jakog intenziteta, koji je kod oštećenog izazvao poremećaj psihičke ravnoteže trajnijeg karaktera (koji će trajati jednu ili više godina) naknada se odmjerava u iznosu od 2.000 -3.500 EUR.

Ukupna naknada po osnovu primarnog straha ne može se odrediti u iznosu većem od 4.800 EUR.

Naknada za duševne bolove zbog umanjeno opšte životne aktivnosti

Član 7

Duševni bolovi zbog umanjeno opšte životne aktivnosti, usljed zadobijenih povreda u saobraćajnoj nezgodi, odražavaju stanje u duševnoj (psihičkoj) ravnoteži povrijeđenog, zbog ograničavanja ili onemogućavanja obavljanja do tada obavljenih životnih aktivnosti, odnosno aktivnosti za koje se sa sigurnošću može pretpostaviti da bi ih obavljao u budućnosti da nije došlo do povrijeđivanja.

Naknada za duševne bolove, zbog umanjeno opštih životnih aktivnosti, koje je povrijeđeni pretrpio, koje trpi i koje će trpjeti ubuduće, ima karakter novčanog zadovoljenja za patnje koje se ispoljavaju u pojačanim fizičkim naporima pri obavljanju osnovnih uobičajenih životnih aktivnosti i u uskraćivanju izvjesnih zadovoljstava i radosti kojih je usljed zadobijenih povreda lišen, a za koje se sa sigurnošću može pretpostaviti da bi ih povrijeđeni obavljao u budućnosti.

Visina naknade iz stava 2 ovog člana zavisi od vrste povrede, dijela tijela koji je bio izložen povrijeđivanju, godina starosti povrijeđenog i procenta umanjeno opšte životne aktivnosti (invaliditeta).

Procenat umanjeno opšte životne aktivnosti (invaliditeta) određuje ljekar-cenzor, odnosno ljekarska komisija angažovana od strane društva za osiguranje, na osnovu uvida u medicinsku dokumentaciju i neposrednog pregleda oštećenog, u skladu sa Pravilnikom o određivanju procenta trajnog gubitka opšte radne sposobnosti (invaliditeta), odnosno umanjeno opšte životne aktivnosti kao posljedice nesrećnog slučaja (nezgode).

Visina naknade određuje se tako da se za svaki procenat umanjeno opšte životne aktivnosti, utvrđen u skladu sa stavom 6 ovog člana, zavisno od godina života povrijeđenog, daje:

1) do 30 godina starosti,	320 EUR;
2) od 31 do 50 godina starosti,	280 EUR;
3) od 51 do 70 godina starosti,	250 EUR;
4) i preko 70 godina starosti,	240 EUR;
- 5) za svaki procenat preko 70% umanjenja opšte životne aktivnosti iznos naknade se, zavisno od godina starosti, uvećava za 20%.

Iznos određene naknade za duševne bolove zbog umanjenja opšte životne aktivnosti umanjuje se za iznos naknade koju povrijeđeni prima i koju će ubuduće primati u vidu invalidnine za tjelesno oštećenje u kapitaliziranom iznosu, za očekivani period života od Fonda PIO ili neke srodne institucije ili društva.

Naknada za duševne bolove zbog naruženosti

Član 8

Duševni bol zbog naruženosti izražava se u subjektivnom osjećaju, odnosno patnji koju trpi povrijeđeni zbog nastalih promjena usljed povrjeđivanja, izraženih u: izmijenjenom liku koji se ne može poboljšati bilo kakvim medicinskim zahvatima (plastična operacija), promijenjenom držanju tijela (iskrivljenost, paraliza određenih djelova tijela, skraćenje ili gubitak pojedinih djelova tijela) koje nije moguće otkloniti i koje je vidljivo, te promjenama na tijelu koje su vidljive u određenim prilikama (na plaži i bazenima, pri bavljenju sportskim aktivnostima i u drugim situacijama u kojima povrijeđeni izlaže povrijeđene djelove tijela pogledima prisutnih).

Stepen naruženosti utvrđuje lekar-cenzor na osnovu pregleda povrijeđenog i izvorne medicinske dokumentacije o zadobijenim povredama i ishodu.

Naknada se može, u naročito teškim slučajevima invaliditeta, odobriti i bliskim licima (roditelji, djeca i bračni drug).

Visina naknade utvrđuje se na osnovu obima naruženosti u skladu sa stavom 1 ovog člana, a zavisno od i pola i starosti povrijeđenog, na sljedeći način:

1) za duševne bolove zbog **naruženosti jakog stepena**, uz uočljivu izmjenu lika odnosno položaja tijela - 30% od naknade koja se daje licu na ime duševnih bolova zbog umanjenja opštih životnih aktivnosti, ali ne više od 8.100 EUR,

2) za duševne bolove zbog **naruženosti srednjeg stepena**, uz određenu promjenu lika odnosno držanja tijela koje nije tako uočljivo - 20% od naknade koja se daje licu za duševne bolove zbog umanjenja opšte životne aktivnosti, ali ne više od 4.050 EUR,

3) za duševne bolove zbog **naruženosti lakšeg stepena** bez uočljive izmjene lika, odnosno položaja tijela - 15% od naknade koja se daje za duševne bolove licu zbog umanjenja opšte životne aktivnosti, ali ne više od 2.000 EUR,

4) za duševne bolove zbog **naruženosti neznatnog stepena**, gdje se ne uočavaju promjene, osim u posebnim prilikama (manji ožiljci po nekom dijelu tijela koji je u svakodnevnom životu nevidljiv ili jedva vidljiv), i gdje nema posljedica povrjeđivanja - od 300,00 do 900,00 EUR, zavisno od svakog pojedinog slučaja.

Naknada za duševne bolove zbog smrti ili naročito teškog invaliditeta bliskog lica

Član 9

Duševni bol zbog smrti ili naročito teškog invaliditeta bliskog lica je subjektivno osjećanje podnosioca zahtjeva, koje se manifestuje kao poremećaj psihičkog stanja, patnja, tuga i bol, ili je izvjesno da će takva osjećanja ili poremećaji nastupiti u budućnosti zbog saznanja za smrt, odnosno naročito teški invaliditet bliskog lica, što pritiska psihu podnosioca zahtjeva. Kod maloljetnih lica ovi duševni bolovi manifestuju se i u vidu gubitka roditeljske ljubavi, njege i

pažnje, koju bi roditelj pružao da je živ, odnosno da nije težak invalid, što dijete zbog svog uzrasta nije moglo osjetiti, ali je izvjesno da hoće tokom odrastanja.

Pravo na naknadu za slučaj smrti bliskog lica pripada roditeljima, djeci, bračnom drugu, braći i sestrama pod uslovom da je postojala u vrijeme smrti trajnija zajednica života, odnosno, u slučaju naročito teškog invaliditeta, roditeljima, bračnom drugu i djeci, ako se neposredno staraju o tom licu.

Naknada se priznaje i vanbračnom drugu pod uslovom da je postojala trajna zajednica života u vrijeme smrti odnosno nastupanja invaliditeta bliskog lica.

U zavisnosti od slučaja i emocionalne veze, naknada se određuje na sljedeći način:

1) maloljetnom djetetu zbog smrti oba roditelja,	22.000 EUR
2) maloljetnom djetetu zbog smrti jednog roditelja,	11.000 EUR
3) punoljetnom djetetu zbog smrti jednog roditelja,	8.500 EUR
4) punoljetnom djetetu zbog smrti oba roditelja,	16.000 EUR
5) roditelju zbog smrti djeteta jedinca - jedinice,	14.000 EUR
6) roditelju zbog smrti jednog djeteta ili više djece do 30 godina života, po jednom djetetu,	12.000 EUR
7) roditelju zbog smrti jednog djeteta ili više djece preko 30 godina života, po jednom djetetu,	10.000 EUR
8) bratu ili sestri za smrt brata ili sestre,	7.000 EUR
9) bračnom i vanbračnom drugu za smrt bračnog ili vanbračnog druga,	8.000 EUR
10) roditeljima zbog gubitka ploda, zavisno od starosti ploda	
- majci	3.000-5.000 EUR-a
- ocu	2.000-4.000 EUR-a
11) roditeljima, djeci i bračnom drugu za naročito težak invaliditet bliskog lica	
5.000,00 EUR.	

Naknada imovinske - materijalne štete

Član 10

Naknada imovinske - materijalne štete u slučaju povrede ili smrti lica, određena je čl. 192 ZOO i sastoji se u uspostavljanju stanja koje je bilo prije nastanka štete u imovini povrijeđenog, odnosno oštećenog ili bliskog lica.

Ukoliko uspostavljanje ranijeg stanja nije moguće ili nije nužno, određiće se novčani iznos na ime naknade nastale štete.

Pod materijalnom štetom u slučaju povrede ili smrti nekog lica podrazumijeva se sva šteta koju je zbog povrede (troškovi liječenja, izgubljena zarada i dr.), imalo to lice, odnosno bliski srodnik zbog smrti srodnika.

Vidovi materijalne štete koji se najčešće javljaju su:

- 1) troškovi liječenja;
- 2) troškovi rehabilitacije (banjsko liječenje), kada su neophodni radi poboljšanja zdravstvenog stanja, odnosno smanjenja umanjenja opšte radne sposobnosti odnosno životne aktivnosti, po ocjeni ljekara-cenzora društva za osiguranje, zasnovanoj na izvornoj medicinskoj dokumentaciji i neposrednom pregledu;
- 3) naknada tuđe njege i pomoći;

- 4) izgubljena zarada zbog privremene nesposobnosti za rad ili razlika između zarade koju bi imao, i penzije zbog odlaska u invalidsku penziju, kao posljedicu zadobijenih povreda;
- 5) novčana davanja u vidu rente za izdržavanje lica, ukoliko dođe do smrti usljed saobraćajne nezgode;
- 6) troškovi sahrane;
- 7) troškovi izrade nadgrobnog spomenika;
- 8) naknada za oštećene stvari lične upotrebe (odjeće i sl.).

Troškovi liječenja i rehabilitacije

Član 11

Troškovi liječenja i rehabilitacije obuhvataju sve nužne i razumne troškove liječenja lica povrijeđenog u saobraćajnoj nezgodi, u skladu sa odredbama čl. 200 ZOO, sa ciljem saniranja zdravstvenog stanja tog lica, ukoliko nijesu pokriveni nekim od vidova obavezne ili dobrovoljne zdravstvene zaštite, o čemu se povrijeđeni mora pismeno izjasniti prije ostvarenja naknade, zbog mogućih zahtjeva trećih lica.

Troškovi iz stava 1 ovog člana naknađuju se na osnovu validnih računa zdravstvene ustanove u zemlji u kojoj je obavljeno liječenje, ukoliko su opravdano učinjeni imajući u vidu prirodu zadobijenih povreda, o čemu mišljenje daje ljekar-cenzor odnosno ljekarska komisija.

Naknada se određuje i za troškove rehabilitacije, odnosno banjskog liječenja, kada to proističe kao neophodno iz izvorne medicinske dokumentacije u cilju smanjenja umanjavanja opšte radne sposobnosti, odnosno životne aktivnosti, o čemu se mora izjasniti ljekar-cenzor, ukoliko ih povrijeđeni ne ostvaruje po nekom drugom osnovu, o čemu se mora pismeno izjasniti i priložiti validni račun o plaćanju tih troškova.

Naknada za tuđu pomoć i njegu

Član 12

Pojam tuđe pomoći i njege iz ovog pravilnika određuje se u skladu sa propisima iz oblasti penzijskog i invalidskog osiguranja, odnosno propisima o zdravstvenoj i socijalnoj zaštiti.

Pod tuđom pomoći i njegom, u smislu ovog pravilnika, podrazumijevaju se usluge pružene povrijeđenom fizičkom licu koje mu omogućavaju zadovoljavanje najosnovnijih bioloških potreba, kao što su: uzimanje hrane, oblačenje i svlačenje, lična higijena, vršenje redovnih fizioloških potreba, kretanje sa pomagalima ili bez njih, ukoliko te potrebe ne može da zadovolji sam usljed potpune ili djelimične onesposobljenosti.

Potrebu za tuđom pomoći i njegom utvrđuje ljekar - cenzor na osnovu izvorne medicinske dokumentacije, ukoliko je u njoj to naznačeno.

Naknada za tuđu pomoć i njegu utvrđuje se na osnovu vremena trajanja i obima iste, i to:

1) za djelimičnu privremenu tuđu pomoć i njegu - kada je oštećenom potrebna tuđa pomoć djelimično, za zadovoljavanje dijela životnih potreba i to povremeno, iznos naknade se utvrđuje saglasno zaradama za pružanje takvih usluga u konkretnoj sredini, ali nikako u iznosu većem od naknade koja se, za iste usluge, može ostvariti po propisima o zdravstvenoj i socijalnoj zaštiti ili propisima penzijskog i invalidskog osiguranja.

2) za djelimičnu trajnu tuđu pomoć i njegu - ova naknada se utvrđuje saglasno obimu tuđe pomoći koja se mora ukazivati oštećenom, kao i ostalim elementima kojima se utvrđuje vrijednost tuđeg rada, odnosno zarade za pomoć koja se koristi.

3) za potpunu privremenu tuđu pomoć i njegu - naknada se utvrđuje u visini iznosa koji, u ovakvim situacijama, isplaćuje Fond za penzijsko i invalidsko osiguranje. U drugim situacijama, iznos dnevne naknade za tuđu pomoć određuje se kao iznos naknade za poslove pružanja pomoći u kući, u visini naknade za te vrste usluga u konkretnoj sredini, pri čemu taj iznos utvrđuje aktuar na osnovu mjerodavnih statističkih pokazatelja u vrijeme nastupanja potrebe za tuđu pomoć ili njegu.

4) za potpunu trajnu tuđu pomoć i njegu - kada se radi o potpunoj trajnoj pomoći, naročito kod teških oblika invalidnosti, naknada se određuje u iznosu prosječne mjesečne zarade zdravstvenog radnika odgovarajuće struke. Ova naknada priznaje se samo ukoliko je povrijeđeni nije ostvario po nekom drugom osnovu, o čemu mora da se pismeno izjasni prije odobravanja iste. Visinu naknade određuje aktuar.

U svim slučajevima iz stava 4 ovog člana mora se uračunati naknada koja se povrijeđenom uplaćuje za ovaj vid štete po osnovu penzijskog i invalidskog osiguranja ili po propisima o zdravstvenoj ili socijalnoj zaštiti ili po nekom sličnom osnovu, i za iznos te naknade umanjuje se naknada koja se odobrava.

Visina potpune naknade za tuđu pomoć i njegu ne može preći visinu prosječne zarade lica medicinske struke koja obavljaju ovu vrstu poslova, pri čemu potrebu za ovom vrstom naknade utvrđuje ljekar-cenzor, a visinu i kapitalizirani iznos, kada to okolnosti slučaja zahtijevaju, aktuar.

Novčana naknada u vidu rente i naknada izgubljene zarade

Član 13

Novčana naknada u vidu rente se određuje i isplaćuje licu koje je poginulo u saobraćajnoj nezgodi izdržavao ili redovno pomagao, ili onima koji su, po odredbama čl. 195 i 201 ZOO, imali pravo da zahtijevaju izdržavanje od poginulog.

Visina novčane naknade u vidu rente odmjerava se u svakom konkretnom slučaju i ne može biti veća od onoga što bi oštećeni dobijao od poginulog.

U određenim slučajevima pravo na rentu ima i povrijeđeni, ako, zbog potpune ili djelimične nesposobnosti za rad, gubi zaradu ili dio zarade ili je mogućnost njegovog daljeg razvijanja i napredovanja uništena ili smanjena, u skladu sa odredbama čl. 202 ZOO.

Visina naknade u vidu rente zbog trajnog umanjenja zarade, određuje se na osnovu visine zarade koju je ostvarivao poginulo, odnosno povrijeđeni, u periodu prije povrijeđivanja i za koju se može sa sigurnošću pretpostaviti da bi je ostvarivao i ubuduće, kao i iznosa doprinosa koji je davao za izdržavanje izdržavanog lica, odnosno kod isplate rente povrijeđenom, razlike do pune zarade.

Iznos naknade u vidu rente određuje aktuar, pri čemu mora biti određena i u mjesečnom iznosu, za buduća davanja, i u kapitaliziranom iznosu, prema očekivanom vremenu trajanja uplate rente, radi određivanja ukupne naknade štete oštećenim licima.

Troškovi sahrane

Član 14

Lice koje prouzrokuje smrt drugog lica dužno je, shodno čl. 200 ZOO, nadoknaditi uobičajene troškove sahrane.

Pod uobičajenim troškovima sahrane, u skladu sa ustanovljenom praksom, smatraju se troškovi koji su neophodni da bi se lice sahranilo, shodno običajima mjesta u kome se sahrana obavlja, kao i materijalnim prilikama lica koja obavljaju sahranu.

Uobičajeni troškovi obuhvataju: troškove transporta, troškove za sanduk, pokrov, odnosno za opremanje pokojnika, troškove ukopa i ostale nužne izdatke (vijenci, oglasi, dr.) i crninu bliskih lica (roditelji, djeca i bračni drug).

Naknada se određuje u visini učinjenih troškova po validnim računima za svaki vid troška, koje, uz zahtjev, prilaže lice koje je izmirilo troškove sahrane.

Naknada po ovom osnovu, osim crnine, ne može da iznosi više od 2.000 EUR za sahranu jednog lica.

Na ime crnine može se odobriti naknada u iznosu od 200 EUR-a po jednom licu.

Po osnovu osiguranja za štete pričinjene trećim licima i osiguravač ima obavezu da naknadi ove troškove, pored ostalih vidova naknade.

Naknada za nadgrobnni spomenik

Član 15

Naknada za nadgrobnni spomenik bliskom licu poginulog određuje se kada dostavi račun ovlašćene zanatske radnje, iz koga se nesumnjivo vidi da je nadgrobnni spomenik izgrađen, i sliku izgrađenog spomenika, ili kada dostavi ugovor (zaključnicu) o izgradnji spomenika sa urađenom skicom, iz koje se nesumnjivo može zaključiti da je nadgrobnni spomenik naručen i da je u izgradnji.

Naknada za spomenik određuje se u visini prosječne cijene nadgrobnog spomenika u mjestu gdje se spomenik podiže, ali najviše do iznosa od 4.000 EUR.

Naknada za oštećene stvari lične upotrebe

Član 16

Naknada štete za oštećene stvari lične upotrebe (odjeće i sl.) određuje se oštećenom kada za to pruži dokaze ili se to sa punom pouzdanošću može prihvatiti, imajući u vidu okolnosti u kojima je došlo do nezgode, a u skladu sa čl. 192 ZOO.

Naknada štete za oštećene odjevne predmete određuje se po cijeni isto takvih odjevnih predmeta na dan naknade štete, umanjenoj za 50%.

Iznos štete se utvrđuje na osnovu procjene svih okolnosti u kojima je nastupilo oštećenje stvari, kao što su: godišnja doba, pol, profesija, socijalno stanje, kao i drugih okolnosti konkretnog slučaja.

Ukoliko nije moguće izvršiti uvid u odjevne predmete, a na osnovu pruženih dokaza nesumnjivo je utvrđeno da je nastupila šteta, čiji se iznos ne može sa sigurnošću utvrditi, oštećenom će se bez uvida u odjevne predmete priznati šteta u paušalnom iznosu, ali ne više od 100 EUR za stvari ljetnje, odnosno 300 EUR za stvari zimske garderobe.

Ukoliko se ostvari uvid u odjevne predmete oštećenom će se priznati stvarna šteta.

Naknada advokatskih i posredničkih usluga

Član 17

Kada oštećeni, pri ostvarivanju zahtjeva, koristi advokatske usluge ili usluge društva za posredovanje u poslovima osiguranja, stiče pravo na naknadu troškova advokata, odnosno društva za posredovanje, u visini do 150 EUR po jednom postavljenom zahtjevu, odnosno do 250 EUR za dva ili više zahtjeva istaknutih u zajedničkom zahtjevu, ukoliko svaki od zahtjeva prelazi iznos od 1000 EUR.

Naknada troškova se izmiruje advokatu, odnosno društvu za posredovanje, angažovanom u ostvarenju zahtjeva, zavisno od njegovog doprinosa odnosno učešća u odlučivanju po zahtjevu.

Izmjene i dopune pravilnika

Član 18

Izmjene i dopune ovog pravilnika vrše se na isti način kao i njegovo donošenje.

Stupanje na snagu

Član 20

Ovaj pravilnik stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenom listu Crne Gore".

Broj: 01-366/1-09

Podgorica, 27. maja 2009. godine

Agencija za nadzor osiguranja

Predsjednik Savjeta
mr **Vladimir Kavarić**, s.r.